

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Paraphrasis Psalmorum Davidis Poetica

Buchanan, George

Argentorati, M. D. LXVIII.

VD16 B 3125

Psal. LXXIII. Quàm bonus Israel Deus ijs qui recto sunt corde, &c. Carm.
gen. 15.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69145](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69145)

Ille rex gentes faciet beatas
 Quas sinu claudit refugo Amphitrite,
 Omnis hunc tellus canet Amphitrite
 Cuncta beatum.

Isaci gentis Domino Deoq̄
 Laus, honor, uirtus: opis haud egenus,
 Illa quæ cuncti attoniti intuentur,
 Perficit unus.

Nomen augustum canat omnis ætas,
 Vlla quod nunquam taceat uetustas:
 Nominis sancti penetret per omnes
 Gloria terras.

GEORGII BV
 CHANANI PARAPHRASIS, IN
 tertium librum Psalmorum.

PSAL. LXXIII. *Quam bonus Israel Deus ijs qui recto sunt corde, &c. Carm. gen. 15.*

Tellus ut undis hospitium neget,
 Undæq̄ terras fluctibus obruant,
 Aër coruscis fulminet ignibus,
 Ruina mundi sidera misceat:

Dei potentis non bonitas tamen
 In rebus arctis destituet pios,

Puras-

Parasq; mentes nequitia sinet
Fraude impotenti funditus opprimi.

Quàm penè lapsu pes mihi lubrico
Gressum sefellit, dum pede metior
Immensa paruo dum trutina mea
Expendo stultus iudicium Dei!

Feruebat ira pectus, & æmulo
Liuoris æstu, quum scelerum omnium
Contaminatos sordibus impios,
Florere cunctis conspicerem bonis.

Sors illa cunctis inuida, mobilis,
Infida seruat perpetua fide
Istis tenorem, & robore uiuido
Firmos senectam ducit ad ultimam.

Exempta duris uita molestijs
Curisq;, (pectus quæ reliquis coquunt
Mortalibus) per lætitiã fluit
Luxumq;, & ægris pura laboribus.

Ergo insolenti fœta superbia
Corda intumescunt: pectora spiritus
Ventosa tendunt cæcus amor sui
Frena impotenti dat uiolentiæ.

Tecta inuidendas non cap'unt opes,
Felicitem non animus suam:
Et uota uincens spemq; superfluis
Luxus fatigat, nec satiat tamen.

Verbis minores terrificant feris,
Et fastuosæ mole potentiæ:
Vultu procaci & uocibus improbris
Adblandiuntur nequitie suæ.

Nec impudentis garrula uanitas

Conten

Contenta linguæ fundere toxica
Terras per omnes, astra lacerare
Audet, Deumq; in sana superbia.

Hæc mente spectant attonita pij,
Et æstuanti pectore fluctuant:

Secumq; mussant, Scilicet hæc Deus
Quum cernat, atris abstinet ignibus?

Opes abundè suppeditant malis,
Crescitq; nullo sine pecunia:

Secura pacis molliter otia

Quassante nullo turbine transigunt.

Frustra ergo puro pectore uiuitur:

Frustra innocentem contineo manum:

Frustra labores perfero, torqueor

Dolore, nullis non crucior malis.

Rursus uerebar ne temerario

Aufu improbarem consilium Dei,

Ac arbitrarer fortè miserrimos,

Selecta quos is pignora nuncupat.

Causas latentes dum sequor anxius,

Et pertinacis uiribus ingenti

Pugno, profundum se chaos ingerit,

Et nocte mentis lumen adobruit.

Labore tandem fessus inutili

Ad te recurro, rex bone cælitum:

Quietus expecto ex adytis tuis

Quid hos & illos separet exitus.

Vidi repentè quàm pede lubrico

Starent superbi: quam stabiles parum

Opes tenerent, quàm fragili loco

Fultos ruina præcipiti trahas.

Pro-

Procella uindex ut sonuit tuæ
 Iræ fugaces cum domino suo
 Euanuerunt diuitiæ: manet
 Umbra inuidendæ nulla potentia.
 Sic nocte mentes ludificans fugit
 Imago somni: & quæ modò pectora
 Sopita uano terruerat metu,
 Risus per urbem mox ciet omnibus.

Donec uiderem hæc, mæror & anxie
 Mentem obruebant sollicitudines:
 Aut hælitantem, ceu stupidum pecus,
 Torpor ligabat pectore marcido.

Arcana sed uis interea tui
 Me fulciebat numinis, ac manum
 Dextram regebas: auspicio tuo
 Ductuq; clarus fulgeo gloria.

Quid terra præter te mihi? quid polus
 Offert colendum? cor mihi tabuit,
 Infracta mens desiderio tui
 Languibat, ægrum corpus ianruit:

Tu rursus artus robore uiuido
 Firmasti: opimas suppeditasti opes.
 Qui te relicto, spe stolidi deos
 Vanos adorant, cladibus obruis.

Te sector unum, tu superas meis
 Spes una rebus: præsidio tuo
 Liber periculis, auctus honoribus,
 Te sempiternis laudibus efferam.

P S A L .